

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Ndc/12/2026
Identifikačné číslo spisu:	6125406540
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:6125406540.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. D., nar. XX. M. XXXX, J. M. 20, proti žalovanému: TAMOS TECH s.r.o., Košice, Sofijská 13, IČO: 52798755, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 54Cpr/5/2025, o návrhu žalobcu na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na prikázanie sporu vedeného na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 54Cpr/5/2025 z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Banská Bystrica n e v y h o v u j e .

Odôvodnenie

1. V konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. 54Cpr/5/2025, žalobca podaním doručeným súdu 14. januára 2026 č.l. 62 navrhol, aby najvyšší súd prikázal z dôvodu vhodnosti tento spor na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Banská Bystrica. Návrh odôvodnil s ohľadom na charakter sporu a tým, že je slabšou stranou. Uviedol, že má síce trvalý pobyt v obci Bernolákovo, ale dlhodobo sa zdržiava, žije a pracuje v Banskej Bystrici. V tomto meste sa nachádza jeho faktické osobné, sociálne a pracovné zázemie. Jeho časové možnosti sú ako zamestnanca obmedzené a dochádzanie do Košíc by pre neho predstavovalo neprimeranú záťaž.

2. K podanému návrhu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti sa žalovaný osobitne nevyjadril.

3. Najvyšší súd v zmysle § 39 ods. 3 CSP preskúmal vec a dospel k záveru, že návrh žalovaného na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti nie je dôvodný.

4. Podľa § 39 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak nemôže príslušný okresný súd alebo krajský súd o spore konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť spor prikázaný inému súdu tej istej inštalácie. Podľa § 39 ods. 2, 3 CSP, na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Mestský súd Košice) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Banská Bystrica). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší

súd Slovenskej republiky.

5. Aplikácia ustanovenia § 39 CSP o prikázaní veci inému súdu je možná iba v dvoch prípadoch, a to ak sudcovia inak príslušného súdu nemôžu vo veci konať z dôvodu, že sú vylúčení, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti alebo ak tú istú vec rozhodovali na súde inej inštalácie (delegácia nutná), alebo bez toho, aby sudcovia boli vylúčení, ak je tu daný dôvod vhodnosti, pod ktorým treba rozumieť hľadisko hospodárnosti konania z pohľadu vzniku možných trov konania, tzn. ak by prejednanie veci iným než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie veci (delegácia vhodná).

6. Prikázanie (delegácia) z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

7. Dôvodmi vhodnosti pre prikázanie veci inému súdu môžu byť len také okolnosti, ktoré umožnia hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie a rozhodnutie veci iným ako príslušným súdom. Úvaha o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov strán, pričom na pomery strany sporu, ktorá delegáciu navrhuje možno prihliadať, len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ďalšiu stranu v spore. Rozhodne nie zanedbateľný význam pri posudzovaní existencie dôvodov pre delegáciu má samozrejme i stanovisko protistrany.

8. Vo všeobecnosti platí, že okolnosti spočívajúce v tom, že strana sporu musí prekonať medzi miestom svojho trvalého pobytu (bydliska) a sídlom vecne a miestne príslušného súdu väčšiu vzdialenosť a táto cesta k príslušnému súdu je pre ňu spojená s rôznymi organizačnými, finančnými, zdravotnými a inými problémami, sú okolnosťami bežnými a samy osebe neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu. Miesto pobytu niektorej zo strán sporu, ani jej schopnosť (spôsobilosť) zúčastniť sa osobne súdneho procesu, teda nie sú výnimočným dôvodom, ktorý by opodstatňoval zmenu zákonom stanovenej príslušnosti súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 9Ndc/4/2025, 6Ndc/13/2025, 3Ndc/10/2024, 6Ndc/26/2024).

9. Najvyšší súd po posúdení predloženého návrhu žalobcu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti dospel k záveru, že nie je daná žiadna taká okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver, že by Okresný súd Banská Bystrica, prejednal vec hospodárnejšie a rýchlejšie. Dôvody uvádzané žalovaným, a to zvýšené časové a finančné náklady na presun z miesta obvyklého pobytu, postavenie slabšej procesnej strany v spore, nezodpovedajú kritériám, ktoré by bolo možné relevantne zohľadniť pri prelomení práva sporových strán na zákonného sudcu a uvažovaní o prikázaní sporu inému súdu. Uvedené dôvody nevykazujú charakter takej výnimčnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností, či vynaložením vyšších výdavkov za účelom dostavenia sa na vecne a miestne príslušný súd, postavenie slabšej procesnej strany v spore sú vo všeobecnosti skôr bežné a sami osebe bez ďalšieho neodôvodňujú prikázanie sporu inému súdu. Strana má totiž právo zvoliť si v konaní zástupcu, ktorý je oprávnený na všetky úkony, ktoré môže v konaní urobiť strana (§ 89 ods. 1 v spojení s § 92 ods. 1 a 2 CSP). Najvyšší súd taktiež poukazuje na § 104 ods. 1 CSP, podľa ktorého procesný úkon, ktorý by súd mohol vykonať len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami, alebo ktorý v jeho obvine nemožno vykonať, vykoná na dožiadanie iný súd. Súď zároveň môže výnimočne z dôvodov hospodárnosti strane uložiť, aby na otázky o tvrdených skutočnostiach odpovedala písomne, ak možno predpokladať, že tento postup bude dostatočný (§ 195 ods. 3 CSP).

10. Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že nemožno predpokladať, že miestne nepríslušný súd zabezpečí hospodárnejšie, rýchlejšie a po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie sporu. V danom prípade teda nie sú splnené podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 39 ods. 2 CSP, a preto návrhu nevyhovel.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.